Planul de la temelia lumii: o ființă după chipul lui Dumnezeu

La o cercetare mai atentă Sfânta Scriptură ne dezvăluie planul divin care a prevăzut crearea unei ființe superioare îngerilor, care să fie făcută după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Acest lucru este afirmat în Geneza 1:26-27, unde Dumnezeu declară: “Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră.” Această idee este întărită în Romani 8:28-29, care sugerează că Dumnezeu a hotărât înainte de creație ca oamenii să aibă natura Sa.

Conform Sfintei Scripturi, scopul pentru care omul a fost creat a fost acela de a trăi etern, în puritate și într-o comuniune profundă cu Dumnezeu. Această comuniune este menită să ofere omului fericire, pace interioară, bucurie și starea de odihnă în care se află Dumnezeu.

Conform relatării biblice din Geneza 3:10, căderea omului din Rai a marcat pierderea stării sale inițiale de puritate și de armonie desăvârșită cu Dumnezeu. Aceasta a condus la experiența unui sentiment profund de lipsă și neîmplinire.

Episodul din grădina Edenului descrie cum Adam, după căderea sa prin neascultare, își exprimă frica și dorința de a se ascunde: “Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol și m-am ascuns.” Acest moment semnificativ evidențiază apariția temerilor și sentimentul de vulnerabilitate, marcând opusul stării de pace interioară și odihnă sufletească pe care omul o avea înainte.

De la momentul căderii din Rai, omul este angajat într-o căutare continuă pentru a regăsi fericirea și odihna sufletească pentru care a fost inițial creat. El încearcă să reîntâlnească starea de fericire prin diverse mijloace și în diferite locuri. Cu toate acestea, adesea se confruntă cu eșecuri, reușind doar să guste fragmente temporare ale fericirii și bucuriei pe care le caută.

În viața noastră cotidiană, este ușor de observat prin urările des auzite că aspirația fundamentală a omului este să atingă fericirea. Mulți așteaptă cu nerăbdare sărbătorile, cum ar fi Paștele și Crăciunul, deoarece ele aduc un strop de fericire. Ne adresăm unii altora urări precum “Sărbători fericite!” și “La mulți ani fericiți!”.

Cu toate acestea, lucrurile trecătoare ale lumii materiale nu pot să ofere fericirea provenită dintr-o stare profundă de odihnă sufletească. Odihna sufletului este esențială pentru atingerea stării de bine și satisfacție, așa cum a fost intenționată în creația inițială a omului.

În mod similar cum o mașină ajunge la performanța maximă atunci când este utilizată conform scopului pentru care a fost proiectată, omul, de asemenea, atinge o stare de satisfacție și împlinire completă când își atinge scopul pentru care a fost creat.

Așa cum trupul este pe deplin satisfăcut când este bine hrănit, curat și odihnit, tot la fel, sufletul omului are propriile sale necesități care, odată îndeplinite, aduc împlinire și satisfacție completă.

Sufletul omului ajunge la împlinire când odihna, pacea și bucuria devin stări normale și constante, care pot fi realizate prin adoptarea și cultivarea valorilor prezentate în Împărăția lui Dumnezeu, precum puritatea, dreptatea, îndelunga răbdare, dragostea, bunătatea, mila și blândețea.

La căderea lui Adam, omul a suferit o despărțire spirituală în raport cu Dumnezeu, pierzând astfel accesul la sursele de împlinire completă. Această ruptură spirituală a însemnat o separare de valorile și principiile stabilite în Împărăția cerească.

În acest context, nevoia umană de împlinire a fost exploatată de Satan, care a înșelat omul introducând alternative la valorile divine, atrăgând omenirea cu promisiuni și plăceri efemere. Acestea, deși atrăgătoare, sunt incapabile să ofere starea de împlinire și satisfacție autentică pentru care omul a fost creat.

Astfel, omul se află într-o căutare neîncetată și nesatisfăcătoare, urmărind aceste alternative ale lui Satan, în felul acesta îndepărtându-se tot mai mult de calea și scopul inițial stabilit de Dumnezeu.

În căutarea sa, se orientează către lucruri oferite de lumea materială, precum banii, faima sau “plăcerile de o clipă ale păcatului,” și altele asemenea lor, dar nu găsește nici fericirea, nici odihna în acestea.

Această situație poate fi asemănată cu o mașină care nu funcționează optim când este folosită în scopuri diferite de cele pentru care a fost creată, sau cu un corp uman care, atunci când este bolnav, obosit, înfometat sau însetat, nu mai poate atinge starea de bine.

Pentru a găsi odihna și împlinirea spirituală, este esențial să ne îndreptăm căutările către Creatorul nostru, deoarece El deține cheia către pacea interioară, fericire și bucurie. Acest lucru este descris în Scriptură, în Luca 19:42, unde se afirmă: “Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.”

O relație autentică cu Dumnezeu este calea unică spre atingerea odihnei sufletului. Acest adevăr este susținut de cuvintele din Evanghelia după Matei 11:28, unde

Domnul Isus spune: “Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.” și în Ioan 14:27, unde afirmă: “Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.”

Odată cu căderea în păcat, umanitatea a pierdut elementele necesare pentru împlinirea sufletească, evidențiind astfel nevoia de reconectare cu valorile divine pentru a redobândi această stare de împlinire. De aceea este atât de important să revenim la valorile originare ale Împărăției lui Dumnezeu și să respingem tentațiile și iluziile promovate de Satan, pentru a redobândi starea de împlinire spirituală.

Acest obiectiv este ilustrat în mod special în Epistola către Evrei 4:10, care afirmă că Dumnezeu dorește ca omul să experimenteze aceeași odihnă sufletească pe care El Însuși o are. Textul spune: “Cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale. Să ne grăbim deci să intrăm în odihna aceasta.”

Este fundamental să înțelegem că fericirea autentică și profundă nu poate fi realizată în absența unei stări de liniște și pace interioară. Așa cum necesitatea odihnei fizice pentru trup evidențiază nevoia corpului nostru de repaus pentru revitalizare și satisfacție, tot așa sufletul nostru necesită odihnă pentru a atinge fericirea. Sursa fericirii nu stă în “plăcerile de o clipă” ci în starea de pace și odihnă sufletească, care se manifestă printr-o bucurie permanentă.

Aceasta implică o relație strânsă și personală cu Creatorul, în care omul descoperă adevăratul sens al existenței și o fericire profundă, independentă de circumstanțele vieții pământești. Aceasta include pacea interioară, armonia și odihna sufletului, care sunt accesibile numai atunci când omul trăiește în acord cu valorile și scopurile inițiale stabilite de Dumnezeu.

Dumnezeu inițiază și Își dorește să colaboreze cu omul care conștientizează că soluția se află numai la Creator. În acest proces, El intervine pentru a readuce omul la starea sa originală de armonie și împlinire. Prin intervenția divină, omul nu este doar restabilit, dar intră și într-un proces de transformare, pentru a ajunge la nivelul de dezvoltare spirituală similar cu cel al locuitorilor Împărăției cerești. Aceasta nu numai că îi oferă o stare completă de împlinire, odihnă și bucurie, dar îi conferă și privilegiul de a locui pentru eternitate în Împărăția lui Dumnezeu.

Este evident că, fără această odihnă sufletească completă, nu am putea trăi în armonie perfectă eternă. Tristețea, teama, frica sau deznădejdea ar perturba această odihnă. Raiul promis de Dumnezeu oferă în primul rând odihnă sufletului, un loc unde lacrimile și suferința nu vor mai fi, așa cum spune Apocalipsa 21:4, “El va şterge orice

lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Acest lucru este redat și în Psalmul 23:2, “El mă duce la ape de odihnă.”

Studiul face parte din broșura „Rostul Vieții”, accesibilă liber, în format audio și scris. Resurse pentru trezire spirituală poți găsi pe https://www.cuvantcurat.ro. Materiale în limba engleză pe https://www.unmodifiedword.com.